

Sygnatura akt I C 2109/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 11-07-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Siwek

Protokolant:Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 27-06-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w S.

przeciwko M. W. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. powództwo oddała,

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. w S. na rzecz pozwanej M. W. (1) kwotę 2.417 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 października 2012 r. (...) sp. z o.o.w S.domagała się uznania za bezskuteczną względem niej umowy podziału majątku wspólnego zawartej pomiędzy W. W.a M. W. (1)z dnia 23 czerwca 2008 r., Rep. A nr (...), sporządzonej przez notariuszem P. S.z Kancelarii Notarialnej w J., przenoszącej na pozwaną M. W. (2)na wyłączną własność udział w wysokości 1/2 części w lokalu mieszkalnym położonym w K.przy ul. (...)o powierzchni 86,62 m² wraz z prawami z jego własnością związanymi, opisanego w księdze wieczystej Kw nr (...)prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w celu umożliwienia dochodzenia zaspokojenia wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w dniu 03 czerwca 2005 r., w sprawie VII Nc 1500/05, oraz nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w dniu 13 czerwca 2006 r., w sprawie VII Nc 1128/06.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa wskazała, iż jest następcą prawnym (...) w K.na mocy dwóch umów powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 23 marca 2005 r.

W. W. w dniu 17 marca 2004 r. zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę pożyczki nr (...) na kwotę 6.000 zł na okres 36 miesięcy.

Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w terminach wyznaczonych w harmonogramie spłaty pożyczki stanowiącym załącznik do umowy pożyczki. Pożyczkobiorca nie przestrzegał harmonogramu spłat, co spowodowało, że w dniu 30 sierpnia 2004 r. umowa została wypowiedziana i skierowano do sądu powództwo o zapłatę. Na skutek wniesionego pozwu powód uzyskał przeciwko W. W. tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 maja (...), sygn. akt VII Nc 1128/06, wraz z klauzulą wykonalności z dnia 11 października 2006 r.

W. W.w dniu 06 maja 2004 r. zawarł kolejną umowę pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda. Tym razem była to pożyczka chwilowa nr (...) na kwotę 1.000 zł na okres 1 miesiąca.

Pożyczkobiorca zobowiązany był do spłaty pożyczki w terminie 1 miesiąca. Pożyczkobiorca nie spłacił pożyczki co spowodowało, że skierowano do sądu powództwo o zapłatę. Na skutek wniesionego pozwu powód uzyskał przeciwko W. W. tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w dniu 03 czerwca 2005 r., w sprawie VII Nc 1500/05, wraz z klauzulą wykonalności z dnia 27 lipca 2005 r.

Wierzyciel na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu z zapłaty z dnia 13 maja 2006 r. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi. Postępowanie początkowo było prowadzone przez Komornika Sądowego H. S. a następnie Komornika Sądowego D. B.. Postępowanie to zostało umorzone w dniu 29 października 2010 r. z powodu bezskuteczności egzekucji.

Wierzyciel na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 03 czerwca 2005 r. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi, które zostało umorzone w dniu 29 października 2010 r. z powodu bezskuteczności egzekucji.

W trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie nakazu zapłaty z dnia 13 maja 2006 r. wierzyciel dowiedział się, że dłużnik rozwiódł się ze swoją żoną M. W. (1), a ponadto dokonał takiego podziału majątku, że jedyny wartościowy składnik swojego majątku w postaci udziału 1/2 części nieruchomości lokalowej w K. przekazał na rzecz swojej byłej żony w oparciu o umowę bez żadnych spłat na jego rzecz.

Przeniesienie udziału w nieruchomości spowodowało, że dłużnik stał się niewypłacalny, gdyż dotychczasowe postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do zaspokojenia wierzyciela. Dłużnik nie posiadał majątku ani wierzytelności z których można by prowadzić skuteczną egzekucję.

Dłużnik W. W. dokonując powyższej czynności niewątpliwie działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Znał bowiem wysokość posiadanych przez siebie zobowiązań (na chwilę dokonania czynności ponad 20.000 zł) oraz zdawał sobie sprawę ze swojego stanu majątkowego. Z ustaleń komornika wynikało, że dłużnik nigdzie nie pracował, nie pobierał zasiłków dla bezrobotnych, jak i świadczeń emerytalno – rentowych, nie posiadał ruchomości, a tym bardziej pojazdów samochodowych.

Umowa o podział majątku zawarta pomiędzy W. W. a M. W. (1) stanowi czynność oprawną w wyniku której dłużnik z pokrzywdzeniem wierzyciela doprowadził osobę trzecią do uzyskania korzyści majątkowej bezpłatnie, a tym samym zgodnie z art. 528 k.c. wierzyciel może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną.

W odpowiedzi na pozew pozwana M. W. (1) wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, iż w umowie o podział majątku strony podały, że już wcześniej podzieliły się innymi składnikami majątku wspólnego, a nabycie przez pozwaną na wyłączną własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. wyczerpuje cały majątek.

Wobec powyższego należy stwierdzić, iż z niniejszego aktu notarialnego nie wynika, podnoszona przez stronę powodową, bezpłatność uzyskania korzyści majątkowej. Strony bowiem wyraźnie zaznaczają, że już wcześniej dokonały podziału pozostałego majątku wspólnego.

Pozwana wskazała również, że w trakcie wcześniejszego podziału majątku wspólnego W. W. nabył na wyłączną własność ruchomości o łącznej wartości obiektywnie ekwiwalentnej do wartości posiadanego przez niego udziału w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w budynku nr (...) przy ulicy (...) w K..

Ponadto, zgodnie z art. 6 k.c., to na stroni powodowej ciąży obowiązek udowodnienia, że pozwana otrzymała korzyść majątkową bezpłatnie. Okoliczność taka nie wynika z treści zawartej przez W. W. i M. W. (1) umowy podziału majątku wspólnego.

Pozwana zarzuciła jednocześnie, iż nie pozostawała z W. W. w bliskich stosunkach powołanych w treści art. 527§ 3 k.c. Bo wprawdzie W. W. był mężem pozwanej, jednak małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 02 kwietnia 2008 r., w sprawie o sygn. akt I C 122/08. Pozwana nie pozostawała z W. W. w bliskich stosunkach od maja 2005 r. kiedy W. W. zamieszkał w K. przy ul. (...).

Nadto dłużnik musi mieć świadomość, że działa na szkodę wierzycieli. Dowód świadomości dłużnika obciąża wierzyciela. Świadomość ta musi istnieć w chwili dokonywania czynności prawnej. Tymczasem strona powodowa zaoferowała dowody na okoliczność bezskuteczności egzekucji wobec W. W. w sierpniu 2005 r., grudniu 2005 r. i sierpniu 2007 r., A więc na długo przed dokonaniem czynności prawnej z pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 marca 2004 r. W. W. zawarł z (...)w K.umowę pożyczki nr (...)na kwotę 6.000 zł.

W dniu 06 maja 2004 r. W. W. zawarł z (...)w K.umowę pożyczki chwilowej nr 33/05/04 na kwotę 1.000 zł.

(Dowód: - umowa pożyczki z dnia 17.03.2004 r. k. 16 – 17

- aktualny plan spłaty pożyczki k. 18

- umowa pożyczki chwilowej z dnia 06.05.2004 r. k. 20)

Umowami z dnia 23 marca 2005 r. (...)w K.dokonała przelewu wierzytelności w stosunku do W. W.wynikających z umowy kredytowej nr (...)z dnia 06 maja 2004 r. oraz umowy kredytowej nr (...)z dnia 23 marca 2004 r.

(Dowód: - umowa z dnia 23.03.2005 r. k. 12 – 15)

W dniu 03 czerwca 2005 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w sprawie o sygnaturze akt VII Nc 1500/05, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazując W. W. zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwoty 1.767,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W dniu 13 maja 2006 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w sprawie o sygnaturze akt VII Nc 1128/06, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazując między innymi W. W. zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwoty 9.848,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Powyższe nakazy zapłaty zostały zaopatrzone w klauzule wykonalności.

(Dowód: - nakaz zapłaty z dnia 13.05.2006 r., sygn. akt VII Nc 1128/06, k. 19

- nakaz zapłaty z dnia 03.06.2005 r., sygn. akt VII Nc 1500/05, k. 21)

W dniu 19 sierpnia 2005 r. (...) sp. z o.o. w S. skierowała do komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko W. W. w oparciu o nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 03 czerwca 2005 r., sygn. akt VII Nc 1500/05.

W dniu 11 grudnia 2006 r. (...) sp. z o.o. w S. skierowała do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko W. W. w oparciu o nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 maja 2006 r., sygn. akt VII Nc 1128/06.

Obydwa postępowania egzekucyjne zostały umorzone.

(Dowód: - wniosek z dnia 19.08.2005 r. k. 22

- wniosek z dnia 11.12.2006 r. k. 23

- pismo z dnia 17.12.2005 r. k. 24

- postanowienie z dnia 29.10.2010 r. k. 25

- pismo z dnia 14.08.2007 r. k. 26

- postanowienie z dnia 16.02.2006 r. k. 32)

Wyrokiem zaocznym z dnia 02 kwietnia 2008 r., wydanym w sprawie I C 122/08, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze rozwiązał przez rozwód związek małżeński pomiędzy M. W. (1) a W. W..

(Dowód: - wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 02.04.2008 r., sygn. akt I C 122/08, k. 60 – 61)

Aktem notarialnym z dnia 23 czerwca 2008 r., Rep. A nr (...), W. W. i M. W. (1) dokonali umownego podziału majątku wspólnego.

Na mocy zawartej umowy M. W. (1) nabyła na wyłączną własność lokal mieszkalny nr (...) położony w budynku nr (...) przy ulicy (...) w K. wraz z prawami z własnością związanymi.

Ponadto strony umowy oświadczyły, że innymi składnikami majątku wspólnego podzielili się już wcześniej, a dokonany podział wyczerpuje cały majątek.

W. W. w ramach podziału majątku wspólnego otrzymał wartościowe meble.

(Dowód: - akt notarialny z dnia 23.06.2008 r., Rep. A nr (...), k. 27 – 31

- wydruk z księgi wieczystej Kw nr (...) k. 35 – 47

- zeznania świadka D. S. k. 94 – 94v

- zeznania pozwanej M. W. (1) k. 95 – 95v)

W 2008 r. zadłużenie W. W. wobec (...) sp. z o.o. w S. wynosiło odpowiednio ok. 6.240,58 zł i 5.722,20 zł.

(Dowód: - raporty spłaty k. 33 i 34)

Spadek po W. W. zmarłym w dniu 22 września 2008 r. w K., nabył syn B. W. i córka I. W., każde z nich po 1/2 części spadku, z dobrodziejstwem inwentarza.

Podczas spisu inwentarza ustalono, że W. W. nie posiadał żadnego majątku, który mógłby wejść do stanu czynnego spadku.

(Dowód: - postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 05.09.2011 r., sygn. akt I Ns 145/11, k. 74

- protokół z dnia 25.11.2011 r. k. 75)

W. W. za życia był osobą awanturującą się i nadużywającą alkoholu.

W. W. wyprowadził się od M. W. (1) w 2005 r.

(Dowód: - zeznania świadka D. S. k. 94 – 94v

- zeznania pozwanej M. W. (1) k. 95 - 95v)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 527 § 1 k.c. gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Zgodnie z § 2 tego artykułu czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Na mocy natomiast § 3 jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie z art. 528 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Na mocy zaś art. 529 k.c. jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

W niniejszej bezsporne było, że W. W. i M. W. (1) do czasu rozvodu dokonanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia z dnia 02 kwietnia 2008 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 122/08, pozostawali małżeństwem i lokal mieszkalny numer (...) położony w budynku nr (...) przy ulicy (...) w K. wchodził w skład ich majątku wspólnego.

Nie było również sporne, że aktem notarialnym z dnia 23 czerwca 2008 r., Rep. A nr (...), W. W. i M. W. (1) dokonali umownego podziału majątku wspólnego i na mocy zawartej umowy M. W. (1) nabyła na wyłączną własność przedmiotowy lokal.

Jak się wskazuje w orzecznictwie umowa o podział majątku wspólnego po ustaniu ustawowej wspólności małżeńskiej zawarta z pokrzywdzeniem wierzyciela może być przez niego kwestionowana skargą pauliańską (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2004 r., III CSK 469/02, OSNC 2005/5/85; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 czerwca 2003 r., IV CKN 204/01, OSNC 2004/9/138).

A zatem powództwo (...) sp. z o.o. w S. co do zasady było dopuszczalne.

Istotnym było wobec tego ustalenie czy zostały wykazane przesłanki do uznania umowy z dnia 23 czerwca 2008 r. za bezskuteczną w stosunku do strony powodowej.

Przed przejściem jednak do zagadnienia przesłanek z art. 527 § 1 k.c. niezbędnym było ustalenie czy zgodnie z twierdzeniami strony powodowej ziszczyły się przesłanki z art. 527 § 3 k.c. i art. 528 k.c. W istotny sposób bowiem one modyfikują na korzyść wierzyciela wymogi i przesłanki do uwzględnienia skargi pauliańskiej w stosunku do ogólnych wymogów i przesłanek z art. 527 § 1 k.c.

Cytowany art. 527 § 3 k.c. stanowi, iż jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Jak się wskazuje w orzecznictwie i doktrynie pojęcie bliskiego stosunku nie należy utożsamiać z określonymi więzami rodzinnymi, lecz winny być brane pod uwagę faktyczne stosunki łączące dłużnika z osobą trzecią (por. Agnieszka Rzetecka-Gil, Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązania - część ogólna. LEX/el. 2011; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1996 r., I CRN 61/96, OSNC 1996/9/125; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 20 września 1995 r., I ACr 235/95, OSA 1996/1/5).

Pozwana w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 11 lipca 2013 r. wskazywała, że od 2005 r. nie mieszkała z W. W. i nie utrzymywała z nim kontaktów. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów przeczących tym twierdzeniom.

I dlatego nie można było uznać, że pozwana pozostawała z nim w bliskich stosunkach, co wyłączało domniemanie z art. 527 § 3 k.c.

Odnosnie art. 528 k.c., który stanowi, że jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Trzeba w tym miejscu było wskazać, iż pojęcie bezpłatnego uzyskania korzyści majątkowej należy wiązać z rzeczywistymi, obiektywnie ocenionymi konsekwencjami majątkowymi wynikłymi z realizacji tej czynności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01 czerwca 2011 r., II CSK 513/10, Lex nr 960505).

Strona powoda argumentowała, że zapis w umowie o wcześniejszym podziale pozostałych składników jest nieprawdziwy, a nawet jeżeli odpowiada prawdzie to nie były te inne składniki na tyle wartościowe aby wyrównać wartość otrzymanego udziału, który strona powodowa wyceniła na kwotę 150.000 zł.

Co to tej kwestii, to jak wynikało z powyższego sama strona powodowa nie była pewna czy jednak strony nie dokonały przed zawarciem aktu notarialnego podziału innych składników majątkowych, w rezultacie czego W. W. otrzymał jakieś ruchomości. Tymczasem zgodnie z zeznaniami świadka D. S. i pozwanej M. W. (1), W. W. otrzymał ruchomości w postaci wartościowych poniemieckich mebli. I wprawdzie tak D. S. (kuzynka pozwanej) jak i sama pozwana miały interes w takiej treści zeznań, to biorąc pod uwagę, że strona powodowa nie zaprzeczyła ich prawdziwości (pełnomocnik strony powodowej mimo zawiadomienia nie stawiał się na rozprawę), brak było podstaw do uznania tych zeznań za niewiarygodne.

W tym miejscu trzeba było wskazać, iż Sąd Rejonowy daleki był od stwierdzenia że te ruchomości miały wartość 150.000 zł, tj. kwotę wskazywaną przez stronę powodową jako wartość 1/2 udziału w lokalu. Jednakowoż tutejszy Sąd nie był w stanie ustalić skąd strona powodowa ustaliła taką kwotę. Jedyna informacja zawarta w aktach sprawy odnośnie wartości lokalu to oświadczenie zawarte w akcie notarialnym, że lokal wraz z prawami z jego własnością związanymi lokal jest wart 60.000 zł. W tej sytuacji 1/2 udziału byłaby warta 30.000 zł. W przypadku zatem otrzymania przez W. W. ruchomości w postaci wartościowych starych poniemieckich mebli, można było mówić o częściowej chociaż ekwiwalentności otrzymanych przez byłych małżonków składników majątku wspólnego.

Tym samym wykluczona została możliwość zastosowania art. 528 k.c.

Przechodząc zatem już do samego art. 527 § 1 k.c., to jak należało wskazać pokrzywdzenie wierzycieli należy oceniać nie według chwili dokonania czynności przez dłużnika z osobą trzecią ale na chwilę wniesienia powództwa o uznanie czynności za bezskuteczną, przy czym stan ten musi zachować aktualność na chwilę orzekania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 183/11, Lex nr 1231628; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2011 r., V CSK 35/11, Lex nr 1130304; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 października 2011 r., V CSK 493/10, Lex nr 1102271).

Przy czym niewypłacalność, o której mowa w art. 527 § 2 k.c. to aktualny (w chwili orzekania) brak możliwości wywiązywania się ze zobowiązań finansowych. Oznacza on taki obiektywny stan majątku dłużnika, wykazany wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi, w których egzekucja prowadzona zgodnie z przepisami k.p.c. nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej od dłużnika (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 listopada 1997 r., I ACa 737/97, Apel. W-wa 1998/4/36).

Uwzględniając to należało stwierdzić, w pierwszym rzędzie odnieść się do cytowanego art. 527 § 2 k.c. który stanowi, że czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Takiego pokrzywdzenia strona powodowa nie wykazała. Jak wynikało bowiem z zeznań pozwanej, o czym było wyżej, W. W. otrzymał ekwiwalent za udział w nieruchomości wspólnej. Odrębną kwestią było czy ten ekwiwalent na tyle wartościowy aby nie zwiększać stopnia niewypłacalności W. W..

W sytuacji jednak braku wyceny wartości udziału oraz braku odniesienia się do zeznań świadka i pozwanej co do podziału majątku wspólnego w postaci konkretnie wymienionych ruchomości nie sposób było uznać, że strona powodowa wykazała że doszło do jej pokrzywdzenia w dacie zawierania umowy.

Dalszą konsekwencją powyższego było uznanie, że strona powodowa nie wykazała ażeby dłużnik działał z pokrzywdzeniem wierzycieli. Bowiem jeżeli chociażby sam W. W. był przekonany że na skutek podziału majątku wspólnego strony otrzymują ekwiwalentne składniki tego majątku, to nie mógł działać ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Nie można było także ustalić pokrzywdzenia wierzycieli na datę orzekania. Jak wynikało bowiem z zeznań świadka i pozwanej W. W. nadużywał alkoholu. Tak więc zwiększenie stopnia jego niewypłacalności po upływie 5 lat od czynności mogłoby być skutkiem trybu życia, a nie zawarcia umowy o podział majątku wspólnego.

W tym kontekście trzeba było wskazać, iż tryb przypuszczający był w poprzednim akapicie jak najbardziej zasadny, albowiem bezspornie W. W. na dzień orzekania nie żył.

To zaś w świetle cytowanego orzecznictwa, wskazującego że pokrzywdzenie wierzycieli należy oceniać na dzień orzekania, w ogóle uniemożliwiało taką ocenę. Bo nie sposób w stosunku do osoby zmarłej formułować opinii czy jest niewypłacalna i w związku z tym czy brak jest możliwości wywiązywania się przez nią ze swoich zobowiązań finansowych.

W końcu strona powodowa nie wykazała, że M. W. (1) działała z pokrzywdzeniem wierzycieli W. W.. Po pierwsze bo nie wykazano że otrzymane składniki majątku wspólnego nie są sobie ekwiwalentne. A po drugie należało uwzględnić już fakt, że byli małżonkowie w chwili zawierania umowy już od 3 lat ze sobą nie mieszkali i pozwana nie była świadoma sytuacji finansowej byłego męża.

I wprawdzie w piśmie z dnia 08 marca 2013 r. strona powodowa powoływała się na dowody doręczenia w aktach spraw: VII Nc 1128/06, VII Nc 1500/05, II Km 255/07, III Km 3137/05, Km 5628, z których miałyby wynikać, że pozwana wiedziała o prowadzonych przeciwko byłemu mężowi postępowaniach. Ale ostatecznie ani ich nie przedłożyła, ani nie wniosła o dołączenie wskazanych akt do akt niniejszej sprawy i dopuszczenie dowodów ze wskazanych konkretnie dokumentów.

I z tych też względów powództwo zostało oddalone jako niezasadne.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w

odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku pozwanego złożyła się opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).